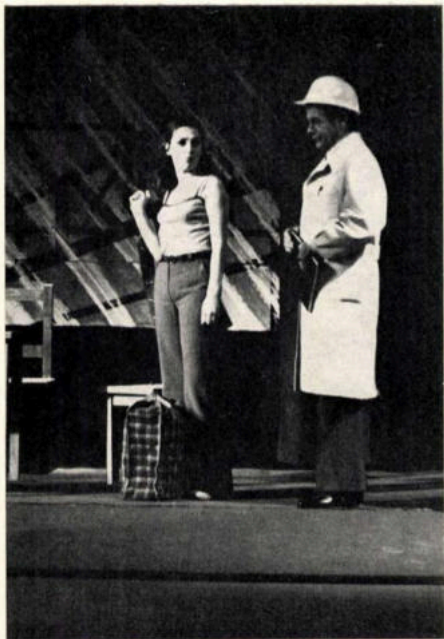


Az a lány

Érdemesnek látszik, az NDK Színház-művészeti Napjai ürügyén, egy pillantást vetni hazai munkástémájú drámáinkra, színpadi munkásábrázolásunkra: vajon mennyire felkészültek színházaink erre a sokszor sablonosan ábrázolt és emiatt – bármily nevetségesen hangzik is – kényesnek tekintett feladatra: hasznosan, ízlésesen, gondolatokra kényszerítően. Ha csupán az adatokat, vagyis az NDK-beli Magyar Színházi Napok és az NDK magyarországi Színház-művészeti Napjainak műsorát hasonlítjuk össze, máris lényeges különbséget látunk. Mi mindössze Kertész Ákos *Névnapjával* „neveztünk be” a tárgyalt témából, míg a német drámaírók az itthoni eseménysorozatra mintegy féltucat munkástémájú darabot kínáltak. Jogosan feltételezhető tehát, hogy az NDK-ban van színházi hagyománya a munkástéma színpadi ábrázolásának.

A műsorfüzetleltár önmagában semmit sem bizonyítana, sajnos a győri előadás meggyőzőtt: ez a társulat nem elég erős, nem elég felkészült ahhoz, hogy a munkások valóságos mindennapjairól, valóságos problémáiról hiteles képet fessen. Nehezen várható is ez egy olyan előadáson, ahol a felvonásvégi pofont még a következő felvonás kezdetén is orcára szorított kézzel illik jelezni. Nehezen képzelhető el ott, ahol valódi emberi helyzetek közvetítésére overallos operettfigurákkal vállalkoztak. Könnyen belátható, hogyan fordul önmaga ellen az eredeti cél: a munkások káromkodásig hű ábrázolása rossebező munkásparódiát szül. Nem is karikatúrákat – ezerszer újrarájzolt, ízetlen vicceket. A munkásosztálynak ez a zserbó-néni ábrázolása jelentős mértékben abból adódhat, hogy az operettjátszásnak erőteljesebb hagyományai élnek itt, mint a munkásábrázolásnak.

Idekövetelődzik az előadás másik komoly fogyatékosága is. Nem ismerem a darab eredeti szövegét. Bertolt Brecht *Az ulmi szabó* című versét, amely az ihletője Joachim Brehmer művének, azonban igen, és pedig **Eörsi István** több mint kitűnő, drámai fordításában. Győrtött a vers és a dráma György Ágnes magyarításában jelenik meg. Hiányosan. Nem versszakok, sorok vagy rímek ma-



Vennes Emmy és Patassy Tibor
Brehmer darabjában (Kaszás János felv.)

radnak el, mindössze gondolatok. Az az összeszorított fogú remegés, amely Brecht költeményét drámává, eszmék ütközőterévé emeli. Gyanítom, hogy többek között ennek a gyenge fordításnak is köszönhető, hogy az előadás részünkről szenttelen báméskodássá alakult át.

H. A.